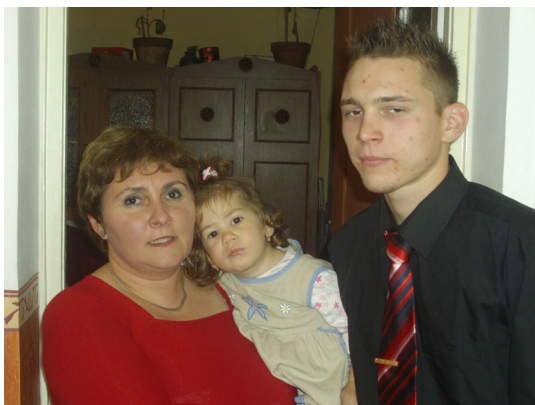




A lépteit, ahogy jön a lépcsőn és nyitja az ajtót. Ahogy megy a pincébe az ecsetekért, festékekért, mondja Oláh Attila édesanyja a tragédia után csaknem két hónappal. Még mindig nem tudja elhinni mi történt. Mindenről Attila jut eszébe.



Oláh Attila anyukája ugyanúgy reagál az eseményekre, ahogy azok az emberek, akik elveszítették közeli hozzátartozójukat. Minden nap hazavárja fiát. Szeretné azt hinni, hogy az egész csak egy rossz álom. Hamarosan felébred és vége a borzalomnak.

Férje és kislánya tartják benne a lelket, és persze a bővebb család, akiknek Attila szintén nagyon hiányzik.

Internetes oldalunkat rendszeresen olvassa, főleg a hozzászólásokat és közben megnézi a többi oldalon a hasonló híreket. Az elmúlt hetek alatt bejárta virtuálisan az egész országot és megdöbbenve látta, hogy az emberélet mennyit ér. Minden elérhető információt beszerzett arra vonatkozóan, hogy az egyes balesetek során ki, milyen büntetést kapott. A tavalyi szentendrei esetről példát is hozott, de Ő is tudja mindez csak figyelem elterelés. Tehetetlen dühében megpróbálja valahogy lekötni magát. Tudja, hogy nem szabad, mégis nekünk is többször elmondja, mi lett volna, ha akkor hajnalban, amikor Attila hazament, kimegy Hozzá. Beszél vele pár percet, és ezzel nyer annyi időt, hogy amikor fia ismét elindul otthonról már később ér a zebrához.



www.szoborpark.hu – Minden jog fenntartva